

ಪಾಕಿನ ಮರಗಳ ನಡುವೆ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಕೈಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನಿಲ್ಲಿವ ದಿನ ನಡೆಯಲ್ಲಿರುವ ಉದ್ವಾಟನಾ ಸಮಾರಂಭದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕರೆ ಪ್ರಕೃತ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಯ ರುದ್ರಣಿನವರ ಕೈ ಸೇರುತ್ತದೆಂದು ರಾಮರಾಯ ಲಕ್ಷ್ಯ ಹಾಕಿ ತೋರಿಸಿದ್ದು. ಪ್ರಸ್ತಿನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆಂದು ಬೇರೆ ಉರುಗಳಿಗೆ ಪ್ರವಾಸ ಹೋಗಲಿ, ಹೋಗದಿರಲಿ, ಪ್ರತಿವಾರ ಟ್ರಾವೆಲ್ ಬೆಲ್ ಕ್ಲೇ ಮ್ಯಾ ಮಾಡುವ ದಾರಿಗಳನ್ನೂ ರಾಮರಾಯ ರುದ್ರಣಿನವರಿಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಂಡು.

ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧೀಕ್ಷಿಸಿನಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದ ಸುಮಾರಾಗಿ ಹಾನೆಸ್ವಾರಿದ್ದು, ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಕೈ ಚಲಕಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಭಾಗಿಯಾಗಿ, ಒಂದಿಮ್ಮೆ ಸುಳ್ಳಪಳ್ಳು ಚಿ.ವ, ಡಿ.ವ, ಅಥವಾ ಪಚೇಸಿಗಿನ ಜುಜುಬಿ ಕಮಿಷನ್‌ನಿಗಳಿಗೆ ಕೈ ಒಡ್ಡುತ್ತು ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಗಣ್ಣ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗೇ ಉಳಿದಿದ್ದ ಈ ರುದ್ರಣಿ ಎಂಬ ಹುಳಾ ಪಾಟ್‌ ಏಕಾಪಕ ಇಷ್ಟ ದೊಡ್ಡ ತಿನ್ನಬಾಕನಾಗಿದ್ದು ಕಂಡು ಪ್ರಸ್ತಿನ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ದಿಗ್ಬಿ ಮೆಯಾಯಿತು. ಪ್ರಸ್ತಿನ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ತಂತಮ್ಯ ಅಫೀಸುಗಳಲ್ಲಿ ರುದ್ರಣಿನವರನ್ನೂ ಮೀರಿಸುವಂತೆ ಕಂತಮ್ಮೆ ತಿಂದವರಾದ್ದಿಂದ, ‘ಇವನೂ ತಿಂದ್ದ್ಯಾಂದು ಸಾಯಲಿ ಬಿಡಿ’ ಎಂದು ಗೊಣಿಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನಾದರು. ಆದರೆ, ರುದ್ರಣಿನವರ ದಾಹ ದಿನೇ ದಿನೇ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಲೇ ಇರುವದನ್ನು ಕಂಡು ಪ್ರೀವರ್‌ ಶಾಮಾಚಾರಿಗೆ ತೀರಾ ರೇಂದ ದಿನ ಮಾತ್ರ, ‘ಈ ಮುದಿಯನಿಗೆ ಎಳ್ಳೋ ಸಾಯುವ ಕಾಲ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಂಗಿದೆ’ ಎಂದು ರಾಮರಾಯನ ಎದುರೆ ಗೊಣಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದು; ಶಾಮಾಚಾರಿಯ ಗೊಣಿನ್ನು ಕೇಳಿದ ರಾಮರಾಯ ತೀರಾ ನೋಂದವನತೆ ಈ ಗೊಣಿನ್ನು ರುದ್ರಣಿನವರೆದುರು ಟಿಸುಗುಟ್ಟಿದಾಗ ಪ್ರಭುದೇವಸ್ವಾಮಿಗಳ ಕಾರಣಕ್ಕ ಮತ್ತೆ ಅವರ ಕಿರಿಯಲ್ಲಿ ಗುಂಯ್ಯೋ ಗುಂಟ್ಟೆತೋಡಿತು; ಅವತ್ತು ಮಾತ್ರ ತೀರಾ ಹೆಡರಿಕ್ಯಾಗಿ, ಆ ದಿಲಿಲು ಮರೆಯಲು ಸಂಚೀ ಅಪರಾಪಕ್ಕೆ ಸ್ವರ್ತ ಕಾಸಿನಲ್ಲಿ ಗುಂಡು ಹಾಕಿ ನಿರಾಳವಾಗಿ ನಕ್ಕ ಮೇಲೆ ಸಾವಿನ ಭಯ ತಲೆಯಿಂದ ಹಾರಿಹೋಯಿತು.

ಪ್ರಭುದೇವಸ್ವಾಮಿಗಳ ಕಾರಣಕ್ಕ ಬಂದ ಒಂದೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ರುದ್ರಣಿನವರ ಹಳೀಯ ಸೇವಿಗಳ್ನು ಸೇರಿ, ಅದರ ಜೊಗೆಗೆ ಹೋಸ ಕಮಿಷನ್‌ನಿಗಳೂ ಹನೆಹಿಗೂಡಿ ಹೊಟಿ ರೂಪಾಯಿಯ ಟಾರ್ಗಟ್‌ ಇನ್ನೇನು ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರವಾಗುತ್ತೋಡಿತ್ತು. ಆದರೂ ಮುಂದೆ ಇಷ್ಟು ಸಾಕಾಗುತ್ತದೋ ಇಲ್ಲವೋ? ಇಂಥಾಗಿ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬರಬಾರದ ಕಾಯಿಲೆಗಳು ಬಂದರೆ ಈ ಹಳೀ ಯಾತಕ್ಕೂ ಸಾಕಾಗುವದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಆತಂಕ ಮುತ್ತುತೋಡಿತು; ತನ್ನ ಬದುಕೆ ಹೊನೆ ತಲುಪ್ಪತ್ತಿರುವಾಗ ಇನ್ನು ಯಾವ ಕಾಯಿಲೇ ತಾನೇ ಏನು ಮಾಡಿತ್ತು ಎಂಬ ಹುಸಿ ವ್ಯೇರಾಗ್ಯ ಹುಟ್ಟಿದರೂ, ದುಡ್ಡ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿರುವುದರ ಬಗೆಗಿನ ಆತಂಕವೂ ಯಾಕೋ ಹೆಚ್ಚೆತೋಡಿತು. ಮೊದಲೆಲ್ಲ ಇಂಥ್ ಗುಟ್ಟಾದ ಭಯಗಳನ್ನು ಹೊಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರಿಗೆ ಇದ್ದ ಅತ್ಯೇಯರಂದರೆ ಪ್ರಭುದೇವಸ್ವಾಮಿಗಳೊಬ್ಬರೇ. ಆದರೆ, ಆ ಹಾಳು ಕನಸಿನ ನಂತರ ಈ ವರ್ಷ ಪ್ರಭುದೇವಸ್ವಾಮಿಗಳ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಲು ರುದ್ರಣಿನವರ ಕಾಲು ಮೇಲೆಇಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಮೈ ಉರಿದ್ದು, ರೇಗಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ‘ನಾವ ಹೇಳತಕ್ಕಂಥಾ...’ ಶ್ವೇತಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಳಿಸಿ ಅಡಿಕೊಂಡು ನಕ್ಕರು. ಆದರೂ ‘ಆ ಸ್ವಾಮಿ ಇದ್ದುಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಸಿಕ್ಕರೇನು ಗತಿ’ ಎಂಬ ಭಯ ಮತ್ತಿ ಆ ಕನಸು ಬಿದ್ದ ವರ್ಷವಿದೇ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮರವಿದ್ದ ಜಲ್ಲಿಗೇ ಕಾಲಿಡರಂತೆ ಎಚ್ಚರ ವಹಿಸತೋಡಿದರು.

ಈ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೆಲ್ಲ ಒಂದೇಟಿಗೆ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತೆ ಕೊನೆಗೂ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಪ್ರಭುದೇವಸ್ವಾಮಿಗಳು ರುದ್ರಣಿನವರ ಉರಿನಳ್ಳೆ ಮೊಕ್ಕಾಂ ಮಾಡಲು ಬರಲಿರುವ ಸುಧಿ ಬಂದೆಗಿತು. ಇನ್ನು ಈ ಮನಹಾಳು ಸ್ವಾಮಿಯಿಂದ ಮತ್ತುಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಂಗಾಲಾದ ರುದ್ರಣಿ ಅವತ್ತೇ ಉರು ಬಿಡಲು ತಯಾರಾದರು; ಯಾವುದೋ ಇಂಟರ್‌ನಾವಲ್ ಪ್ರಸ್ತಿನ ಅಜೆಂಟ್